

liggermale teiste leri jure, selle kindla nou-
uga ehk seälsammas surra ehk ärrawoita.
Ja selledärrest tungsiid nemmad ni wah-
waste ja kangesse keel nende leriisse et keel
tükkide ja püsiide lastminne, mis waenla-
sed meie peäle lastsid, neid ei woiud keel-
da siisse minnemast. Nelli tundi pannid
ommeti need teised wasto, agga kui se
tapius keigefangemaks sai, ja nemmad
näggid et nemmad ei ennam woiud par-
rata, siis nemmad hakkasid senna ja ten-
na jookema ja mõtlesid et meie rahwas
pidi sagi kallal minnema, et nemmad
woiksid siis jälle koggematta nende peäle
tulka. Agga meie sõa mehed läksid otse-
kohhe keel leriisse läbbi ja aiasid neid tagga,
ja keel mis nende ette tuli, piddi ka mõd-
ga terra tundma. Said nemmad neid
siis täieste ärrawoitud, siis nemmad tul-
lid rõmoga taggasi, ja läksid sagi kallale.
Keel

Keel se leer oli sest täis; seal nemmad
leidid, mitto tuhhat telgid, tükkide ja püsi
lööd liggi nellikümmerd fared tükkid, übbe
hulga püsi rohto ja muud sõa riistad, lip-
pud, keeljuugust mona kamelide ja weis-
te hulga, keeljuugused rided ja muud as-
jad, mis übbe sõa wäele leriis on. Selle
üllema pealikko telgi sees mis koggene il-
lus ja kallis, kulla ja hõbbeda ja sädiga
läbbi koutud oli, anti siis Jummalale,
selle wäggede Isandale kes meie ni suurt
woimust annud, selle eest on ja kiust.
Jummal oli meid ka nende armolikkalt
hoidnud et agga wägga pistut meie rah-
wast oliid hakka saanud, agga sedda ennam
neist Turkiest. Se oli kül üks suur wo-
mus, agga kolme nädala pärast andis
Jummal meile weel paljo suuremat õnne
ja woimust, ja se sündis esimesel päwal
leikusse kuul kui keel Turki wäggi sadu a